

[Stavad]

heden, også når vi ikke kan lide virkeligheden, hr. Aagaard.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Hr. Aagaard gentog regeringens gode hensigter på området med at skabe flere uddannelsespladser osv., og det er selvfølgelig udmærket, men for at sige det lidt groft: Gode hensigter kan de arbejdsløse jo altså ikke leve af.

Gode hensigter er ikke nok. Jeg forstod det sådan, at regeringen simpelt hen ikke har noget måltal for indsatsen i 1992. Er det rigtigt vurderet? Er det rigtigt, at regeringen virkelig ikke har en politik for, hvor meget arbejdsløsheden skal nedbringes i 1992, lad os bare sige med de midler, som vi har styr over herinde, med de indsatser, som kan styres af finanslov, af Folketinget: investeringspolitik, uddannelsespolitik osv.? Er det rigtigt, at regeringen virkelig ikke har noget tal på, hvad der skal gøres i 1992? Efter en sommer, der har været præget af, at næsten alle politiske partier glædeligvis efterhånden er begyndt at interessere sig for arbejdsløshedsproblemet og alle kommer med de gode hensigter om, at nu skal der gøres noget ved arbejdsløsheden, er det så rigtigt, at regeringen stadig væk ikke har noget tal for den indsats, der skal gøres i 1992?

(Kort bemærkning).

Aagaard (KF):

Det kan da vel ikke være undgået hr. Jes Lundes opmærksomhed, at finansministeren igennem de seneste uger har signaleret om bekæmpelse af arbejdsløsheden over en 5-årig periode: 10.000 nye arbejdspladser om året, og det inkluderer også 1992.

Det er da en opgave, som vi sammen må gøre alt, hvad vi kan, for at løse på en lang række områder. Om det er 10.000 i 1992 og så 15.000 i 1993, eller 5.000 i 1992 og 15.000 i 1993 – jamen vi skal da gøre, hvad vi kan for at få flest muligt i gang så hurtigt som muligt. Det er menneskeligt fornuftigt, samfundsøkonomisk fornuftigt, det kan der ikke herske spor uenighed om; men vi må også være realistiske.

Der er skabt utrolig mange uddannelsespladser, ja, der er vel egentlig skabt flere uddannelsespladser, end man er i stand til at besætte, men vi må fortsætte, for uddannelse er

både vigtig og nødvendig for vort samfunds videre udvikling.

Formanden:

Hr. Nyrup Rasmussen for en kort bemærkning. Jeg gør opmærksom på, at vi nu i dennerunde har været oppe på tre korte bemærkninger for hver af spørgerne undtagen hr. Nyrup Rasmussen, så vi skal til at slutte denne sevens.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Hr. Aagaard svarede ikke direkte på mit spørgsmål. Det vil jeg tage som udtryk for, at den, der tier, en gang imellem samtykker.

Jeg vil også, helt bortset fra debatten om arbejdsløshedsproblemet omfang og sammensætning, som jeg mener hr. Stavard og andre har understreget, tage det som udtryk for en bekræftelse – og det vil jeg gerne gentage – af det, jeg hørte hr. Aagaard sige om et udbygget samarbejde mellem den offentlige og den private sektor, en forstærket efteruddannelsesindsats og en dynamisk erhvervspolitisk indsats.

Det er jo tanker, som vi også har understreget mange gange, men som desværre står lidt i modstrid med det finanslovsforslag for 1992, vi står over for. Må jeg minde om, at vi er i den situation, at vi må skære erhvervsfremmetilsgagnene ned med 600 mio. kr. på ét år, og at vi risikerer inden udgangen af 1994 at have halveret antallet af ansatte i Industri- og Handelsstyrelsen. Det håber jeg vi kan rette op på, ændre på, og jeg opfatter også de tanker, der er blevet lagt frem fra hr. Aagaards side, som åbenhed for, at der skal ske en forstærket indsats.

Nu er vi jo nogle stykker i så fald – for jeg ser hr. Aagaard nikke – der vil lytte med spænding til, om hr. Peter Brixtoftes indlæg vil være af tilsvarende åbenhed og nytænkning på erhvervs-, efteruddannelses- og arbejdsmarkedspolitikområdet. Lad os nu se. Det kan blive en spændende debat i dag.

Formanden:

Hr. Jes Lunde for, hvad jeg håber bliver hr. Jes Lundes sidste korte bemærkning i denne omgang. Dagen er lang endnu.